

Podstawowe zasady duchowego wzrostu

Zostały one opracowane w formie metodycznych wskazówek, a ich praktykowanie pozwoli rozbudzić i rozwinąć Twoje życie duchowe. Są one bardzo proste, ale aby przyniosły właściwy skutek, musisz być konsekwentnym w ich stosowaniu.

Zasada I:

Sprawom duchowym musisz poświęcić czas!

Sądzę, że nie jesteś zdziwiony. To przecież nic nowego. Z doświadczenia wiadomo, że wszelki wzrost i rozwój wymaga troski i wysiłku, a także wiele czasu. Tego samego wymaga nasze duchowe życie.

Tak więc:

(1) „wykrój” z każdego dnia określony czas (od 15-30 minut), najlepiej o stałej porze, który poświęcisz na czytanie Słowa Bożego, rozmyślanie i modlitwę. Najlepsze są wczesne poranne godziny, gdy budzi się dzień. Ale może to być każda inna pora dnia lub nocy (por. Mr 1,35; 6,46);

(2) znajdź ustronne miejsce, gdzie nikt nie będzie Ci przeszkadzać (własny pokój, kącik w ogrodzie, itp.), i tam czytaj, rozmyślaj i módl się. To będzie Twoja „komórka” (por. Mt 6,6);

(3) zacznij czytać Słowo Boże od uważnej lektury Ewangelii wg św. Jana. Czytaj powoli, zatrzymuj się i rozmyślaj nad tym, co

przeczytałeś, pozwalając by obrazy zdarzeń i myśli przekazane w tekście trafiły nie tylko do Twego umysłu, ale i do Twego serca (por. Hbr 4,12);

(4) módl się prostymi słowami. Mów Bogu o tym, co czujesz i myślisz, o tym, co Cię cieszy a co smuci i rani, a także, czego się boisz. Przedstaw Mu wszystkie swoje problemy i poproś o mądrość i pomoc w ich rozwiązywaniu. Módl się o zrozumienie woli Bożej i siłę by postępować zgodnie z nią (por. Flp 4,6.7; Łk 11,9-13);

(5) w ciszy i skupieniu ducha czekaj na Bożą odpowiedź w swoim sercu. A. Mickiewicz wygłosił wielką prawdę, gdy w swoim dwuwierszu napisał: „Głośniejszy niż w tłumie, Bóg przemawia w ciszy – i kto w sercu umilknie, zaraz Go posłyszysz”!

Zasada II:

Ucz się żyć pod kierownictwem Ducha Świętego!

W Słowie Bożym czytamy, że „ci, których Duch Boży prowadzi, są dziećmi Bożymi.” (Rz 8,14). – Jako ludzie jesteśmy ograniczeni w poznaniu i mądrości, i słabi w działaniu. Z tego powodu potrzebujemy Bożego przewodnictwa, Bożej mądrości i mocy.

Dlatego:

(1) zaufaj Jezusowi Chrystusowi, który „stał się dla nas mądrością od Boga i sprawiedliwością, i poświęceniem i odkupieniem.” (1 Kor 1,30)! Poznaj Jego naukę, wczytuj się w Jego rady i postępuj według Jego wskazówek (por. Mt 5,1-7,27).

(2) otwórz swoje serce, ukochaj i przyjmij do niego Boga i Pana Jezusa Chrystusa: „Jeśli kto mnie miłuje, słowa mojego przestrzegać będzie, i Ojciec mój umiłuje go, i do niego przyjdziemy, i u niego zamieszkamy.” (Jan 14,23). Przyzwól, aby Chrystus był w Twym sercu i życiu Gospodarzem, a nie tylko Gościem: „Zaufaj Panu z całego swojego serca i nie polegaj na własnym rozumie. Pamiętaj o nim na wszystkich swoich drogach,

a On prostować będzie twoje ścieżki!” (Przyp.Sał. 3,5.6);

(3) uwierz w Boże obietnice opieki i prowadzenia, szczególnie w chwilach zwątpienia i doświadczeń: „Czy kobieta może zapomnieć o swoim niemowlęciu i nie zlitować się nad dziecięciem swojego łona? A choćby nawet one zapomniały, jednak Ja ciebie nie zapomnę. Oto na dłoniach swoich wyrysowałem cię, twoje mury stoją mi zawsze przed oczyma.” (Iz 49,15.16); „Choćby ojciec i matka mnie opuścili, Pan jednak mnie przygarnie.” (Ps 27,10);

(4) bądź gotów na doświadczenia i uciski dla Jezusa!

Pamiętaj, że droga samozaparcia i wytrwałego znoszenia przeciwności, jest drogą, po której dla naszego zbawienia szedł Jezus Chrystus: „Gdybyście byli ze świata, świat miłowałby to, co jest jego; że jednak ze świata nie jesteście, ale Ja was wybrałem ze świata, dlatego was świat nienawidzi. Wspomnijcie na słowo, które do was powiedziałem. Nie jest sługa większy nad pana swego. Jeśli mnie prześladowali i was prześladować będą; jeśli słowo moje zachowali i wasze zachowywać będą.” (Jan 15,19.20): „To powiedziałem wam, abyście we mnie pokój mieli. Na świecie ucisk mieć będziecie, ale ufajcie, Ja zwyciężyłem świat.” (Jan 16,33).

(5) Pozwól Bogu kontrolować Twoje życie, i bądź gotów przyjąć Jego napomnienie i karcenie: „Bo kogo Pan miłuje, tego karze. I chłoszcze każdego syna, którego przyjmuje.

Jeśli znosicie karanie, to Bóg obchodzi się z wami jak z synami; bo gdzie jest syn, którego by ojciec nie karał? [...] Żadne karanie nie wydaje się chwilowo przyjemne, lecz bolesne, później jednak wydaje błogi owoc sprawiedliwości tym, którzy przez nie zostali wyćwiczeni. Dlatego opadłe ręce i omdlałe kolana znowu wyprostujcie. I prostujcie ścieżki dla nóg swoich, aby to, co chrome, nie zboczyło, ale raczej uzdrowione zostało.” (Hbr 12,6-12).

(6) gdy tylko stwierdzisz, że dopuściłeś się występku wobec

Boga czy ludzi, bądź gotów do wyznania grzechu i naprawienia krzywdy: „Jeśli byś więc składał dar swój na ołtarzu i tam wspomniał byś, iż twój brat ma coś przeciwko tobie, Zostaw tam dar swój na ołtarzu, odejź i najpierw pojednaj się z bratem swoim, a potem przyszedłszy, złóż dar swój.” (Mt 5,23.24);

„Jeśli zaś chodzimy w światłości, jak On sam jest w światłości, społeczność mamy z sobą, a krew Jezusa Chrystusa, Syna jego, oczyszcza nas od wszelkiego grzechu. [...] Jeśli wyznajemy grzechy swoje, wierny jest Bóg i sprawiedliwy, i odpuści nam grzechy, i oczyści nas od wszelkiej nieprawości.” (1 Jana 1,7-10).

(7) pamiętaj, że to, czym się karmimy, to nas kształtuje!

Dlatego bardzo ważne jest pozytywne myślenie, którego centrum jest Bóg i wszystko, co czyste i szlachetne. Świat jest napełniony złem i nie jesteśmy w stanie uciec ze świata, ale jego zło nie może nas napełniać: „Łódź do wody, ale nie woda do łodzi!” – mówi mądre przysłowie. A Słowo Boże radzi: „A tak, jeśliście wzbudzeni z Chrystusem, tego co w górze szukajcie, gdzie siedzi Chrystus po prawicy Bożej. O tym, co w górze, myślcie, nie o tym, co na ziemi.” (Kol 3,1.2); „Wreszcie, bracia, myślcie tylko o tym, co prawdziwe, co pocziwe, co sprawiedliwe, co czyste, co miłe, co chwalebne, co jest cnotą i godne pochwały.” (Flp 4,8).

Zasada III:

Szukaj duchowej wspólnoty z biblijnie wierzącymi!

Chrześcijanie potrzebują się nawzajem, aby jedni drugich zachęcali, troszczyli się o siebie, uczyli się wzajemnie i byli przed sobą odpowiedzialni.

A więc:

(1) szukaj ludzi, którzy tak jak Ty znaleźli Boga, w Jego Słowie i chcą Mu służyć w prawdzie. Możecie sobie wzajemnie

wiele ofiarować i wiele pomóc. Pierwsi chrześcijanie szukali wzajemnej społeczności i doceniali jej znaczenie (por. DzAp 2,41-47);

(2) uczęszczaj na wspólne nabożeństwa, gdzie poprzez głoszone Słowo możesz odebrać zbudowanie, napomnienie i zachęcenie (por. Hbr 10,23-25);

(3) słuchając i ucząc się Bożych zasad życia i organizacji, wzrastaj w poznaniu i ofiarności, byś mógł się stać nauczycielem dla innych (por. DzAp 24,16; 1 Kor 9,24-27; Hbr 5,11-14; 1 Tym 4,12-16);

(4) Zwiastuj Ewangelię ludziom żyjącym w nieświadomości i grzechu – prowadź ich do miłującego Boga (por. 1 Ptr 2,9.10; Mt 24,14; 28,19.20);

(5) stale, ale szczególnie w trudnych chwilach szukaj pocieszenia i pomocy wśród współwierzących, którzy przechodząc podobne doświadczenia, najlepiej Cię zrozumieją i potrafią wesprzeć (por. Rz 1,8-12; 15,22-29; 1 Tes 2,1-20; 2 Tes 1,1-12).